

♦ Texty na tento týden - Abk 1:1–4; Jb 38–41; Iz 41:8–14; Jr 29:1.10; Žd 12:1–13

♦ Základní verš

„A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ (Ř 5:3-5)

Když jsme ve společenství věřících, je snadné mluvit a zpívat o naději. Ale když prožíváme zkoušky, není jednoduché žít nadějí. Když na nás dolehnou potíže a problémy, máme tendenci zpochybňovat všechno, zejména Boží moudrost.

C. S. Lewis v knize Lev, čarodějnice a skříň píše o bájném lvu, se kterým se mají setkat hlavní postavy. Na otázku, zda se mají bát setkání s ním a zda budou v bezpečí, jim pan Bobr odpovídá: „Kdo tu mluvil o tom, jestli je nebezpečný? To víš, že je. Ale je ušlechtilý.“ (LEWIS, C. S., Lev, čarodějnice a skříň. Praha: Orbis Pictus, [1990], s. 51)

Přestože Hospodinu vždy nerozumíme a neumíme předvídat, co udělá, neznamená to, že je Bůh proti nám. Znamená to jen, že neznáme všechny okolnosti. My si však myslíme, že chceme-li prožívat klid, důvěru a naději, Bůh pro nás musí být srozumitelný a předvídatelný. Představujeme si, že jen tak s ním budeme „v bezpečí“. Pokud si to opravdu myslíme, budeme prožívat zklamání.

♦ Osnova lekce:

Při studiu této lekce budeme uvažovat o tom, jak nám může naše pochopení Božího charakteru pomoci udržet si naději i v době zkoušek a obtíží. Příklady pěti biblických postav nám ukážou, v čem tito lidé nacházeli naději uprostřed problémů.

- Abk 2–3 - Abakukova naděje (neděle)
- Jb 42:1–6 - Jóbova naděje (pondělí)
- Iz 41:8–14 - Izajášova naděje (úterý)
- Jr 29:4–10 - Jeremjášova naděje (středa)
- Žd 12:5–13 - Pavlova naděje (čtvrtek)

NE 7. srpna – CELKOVÝ OBRAZ

Abk 2:2.3 „²Hospodin mi odpověděl, řekl: „Zapiš to vidění, zaznamenej je na tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst. ³Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li, vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá.““

Abk 3:16-19 „¹⁶Uslyšel jsem o tom a celý se třesu, chci se ozvat a rty se mi chvějí; jako by kostičer zachvátil mé kosti, podlamují se pode mnou nohy. Budu však klidně očekávat den souzení, až přitáhnou a přepadnou lid. ¹⁷I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivky, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, ¹⁸já budu jásotem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása. ¹⁹Panovník Hospodin je moje síla. Učinil mé nohy hbité jako nohy laně, po posvátných návrších mi dává šlapat. Pro předního zpěváka za doprovodu strunných nástrojů.“

Zj 12:7 „A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem.“

Ř 8:22 „Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu.“

Abk 1:1-4 „¹Výnos, který přijal ve vidění prorok Abakuk. ²Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, a ty neslyšíš. Úpím k tobě pro násilí, a ty nezachraňuješ. ³Proč mi dáváš vidět ničemnosti a mlčky na trápení hledíš? Doléhají na mne zhouba a násilí, rozrostly se spory a sváry. ⁴Proto je tak ochromen zákon a nikdy se neprosadí právo. Spravedlivého obkličuje svévolník, proto je právo tak překrouceno.“

Abk 1:5-11 „⁵Pohleďte na pronárodů, popatřte! Ustrnete údivem nad tím, co vykonám za vašich dnů. Nebudete věřit, až se o tom bude vypravovat. ⁶Já totiž povolám Kaldejce, pronárod krutý a prchlivý, jenž projde široširou zemí, aby se zmocnil přibytků, které mu nepatří. ⁷Je přišerný a hrozný, vyhláší své vlastní svrchované právo. ⁸Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera; jeho jezdcí uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, letí jako orlice, jež spěchá za kořistí. ⁹Každý z nich se žene za násilím, dychtivě mří vpřed. Sebral zajatců jak písku. ¹⁰Z králů si tropí žerty, hodnostáři jsou mu k smíchu, každé pevnosti se směje, nahrne prach a dobude ji. ¹¹Potom přelétne jak vítr a táhne dál obtížen vinou, za boha má vlastní sílu.“

Abk 1:12-17 „¹²Cožpak nejsi od pradávna, Hospodine, svatý Bože můj? My nezemřeme. Hospodine, pověřil jsi ho soudem, Skálo, uložil jsi mu, aby trestal. ¹³Tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení. Proč tedy trpíš věrolomné, mlčíš, když svévolník pohlcuje spravedlivějšího? ¹⁴Což jsi učinil lidstvo jako mořské ryby, jako havět, nad níž nevládne nikdo? ¹⁵On udicí vytahuje všechny a lapá je do své sítě, do svého nevodu je chytá. Proto se raduje a jáásá. ¹⁶Proto obětuje své síti a svému nevodu páli kadidlo; neboť skrze ně se mu dostává výborného podílu a nejučinnějšího pokrmu. ¹⁷Což bude svou síť vyprazdňovat bez přestání, bez soucitu vraždit pronárodů?“

Zd 10:37 „Vždyť už jen „docela krátký čas, a přijde ten, který má přijít, a neopozdí se.“

Zj 18:2 „Zvolal mohutným hlasem: „Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skryší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka.““

PO 8. srpna – JAKÝ JE NÁŠ OTEC

Jb 42:1-6 „¹Jób na to Hospodinu odpověděl: ²„Uznávám, že všechno můžeš a že žádný záměr tobě není neproveditelný. ³Kdo smí nerozvázně zatemňovat úradek Boží? Ano, hlásal jsem, čemu jsem nerozuměl. Jsou to věci pro mě příliš divuplné, které neznám. ⁴Rač mě vyslyšet a nech mě mluvit; budu se tě ptát a poučíš mě. ⁵Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem. ⁶Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu.““

Jb 2:9 „Jeho žena mu však řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři.““

Jb 38 „¹Na to odpověděl Jóbovi ze smrtě Hospodin slovy: ²„Kdo to zatemňuje úradek Boží neuváženými slovy? ³Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě. ⁴Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi? Pověz, víš-li něco rozumného o tom. ⁵Viš, kdo stanovil její rozměry, kdo nad ní natáhl měřicí šňůru? ⁶Do čeho jsou zapuštěny její podstavce, kdo kladl její úhelný kámen, ⁷zatímco jitrní hvězdy společně plesaly a všichni synové Boží propukli v hláhol? ⁸Kdo sevřel moře vraty, když se valilo z lůna země, ⁹když jsem mu určil za oděv mračno a za plénku temný mrak, ¹⁰když jsem mu stanovil meze, položil závory a vrata ¹¹a řekl: „Až sem smíš přijít, ale ne dál; zde se složí tvé nespoutané vlnobítí!“ ¹²Zdali jsi ty někdy za svých dnů dal příkaz jitrě a vykázal jitrnce její místo, ¹³aby se chopila okrajů země a svévolníci byli z ní vytřeseni? ¹⁴Země se mění jak hlína pod pečetidlem, ale oni tu stojí, ač jsou jen šat. ¹⁵Svévolníkům bude odepřeno světlo a zvednutá paže bude přeražena. ¹⁶Přišel jsi až ke zřídlu moře, procházel ses po dně propastné tůně? ¹⁷Byly ti odkryty brány smrti, brány šeré smrti jsi spatřil? ¹⁸Postřehlš celou šíři země? Pověz, znáš-li to všechno. ¹⁹Kde je cesta k obydlí světla? Kde má své místo temnota? ²⁰Můžeš je vykázat do jejich hranic? Máš ponětí o stezkách k jejich domu? ²¹Tušil jsi, že se jednou narodíš a jak velký bude počet tvých dnů? ²²Přišel jsi někdy ke skladům sněhu, spatřil jsi sklady krupobítí, ²³kteř si šetřím pro časy soužení, pro den války a boje? ²⁴Kde je cesta k místu, kde se dělí světlo? Odkud se žene na zemi východní vítr? ²⁵Kdo vyryl koryta povodni a bouřnému mračnu cestu, ²⁶aby přšelo na liduprázdnou zemi, na poušť, v níž člověka není, ²⁷aby se napojila místa pustá a zpusťšená a vzešla mladá tráva? ²⁸Má snad dešť otce? Kdo zplodil krůpěje rosy? ²⁹Z čího lůna vyšel led? Kdo rodí nebeské jíní? ³⁰Vody tuhnou na kámen, zamrzá hladina propastné tůně. ³¹Dovedeš spoutat mihotavý třpyt Plejád nebo rozvázat pouta Orióna? ³²Vyvedeš hvězdy zvířetníku v pravý čas a povedeš souhvězdí Lva s jeho mladými? ³³Viš, jaké jsou rády nebes? Ty jsi je ustanovil, aby dozírala na zemi? ³⁴Pozvedneš svůj hlas k oblaku, aby tě přikryla spousta vod? ³⁵Posíláš snad pro blesky, aby přišly a ohlásily se ti: „Tu jsme“? ³⁶Kdo dal ibisovi moudrost a kohoutovi rozum? ³⁷Kdo je tak moudrý, aby sečetl mraky? Kdo složí nebeské měchy, ³⁸když prach se v slitinu spojí a hroudy k sobě přilnou? ³⁹Můžeš ulovit pro lva kořist a uspokojit lačnost lvícat, ⁴⁰když se krčí v peleších, číhají ve svém doupěti v houštích? ⁴¹Kdo opatří úlovek krkavci, když jeho mláděta volají k Bohu a bloudí bez potravy?“

Jb 39 „¹Znáš čas vrhu skalních kozorožců? Opatrovalš laň, když rodí? ²Počítáš měsíce, kdy jsou březí, a znáš čas jejich vrhu, ³jak se sklóní, vrhnou svá mláděta, svých bolestí pozbyvají? ⁴Jak jejich mláděta sílí, volně si rostou, odběhnou a už se k nim nevracejí? ⁵Kdo vypustil divokého osla na svobodu, kdo uvolnil řemení stepnímu oslu, ⁶jemuž jsem za domov vykázal pustinu, solnou pláň za přibytěk? ⁷Posmívá se městskému hluku, neposlouchá povyk poháněče, ⁸na horách slídí po pastvě, pídí se po zeleni. ⁹Bude ti chtít jednorožec sloužit či nocovat u tvého krmelce?“

¹⁰Připoutáš jednorozce provazem k brázdě, bude snad za tebou doliny vláčet? ¹¹Důvěřuješ mu, protože má tak velkou sílu? Ponecháš mu výtěžek své práce? ¹²Věřil bys mu, že tvé zrna svezí a shromáždí na tvůj mlat? ¹³Pšstrosice mává křídlem, není to však perut' s brky cápa; ¹⁴svá vejce ponechává na zemi a zahřívá je v prachu, ¹⁵zapomíná, že je noha může rozšlápnout a polní zvěř zdupat. ¹⁶Se svými mláďaty zachází tvrdě, jako by nebyla její, nemá strach, že bude její námaha marná. ¹⁷Bůh totiž odepřel dát jí moudrost, nedal jí ani díl rozumnosti. ¹⁸Když se však vyplašena vymrští, je jí k smíchu kůň i s jezdcem. ¹⁹Dal jsi snad koni bohatýrskou sílu, přioděl jsi jeho šíji hřívou? ²⁰Docílíš, aby poskakoval jako luční kobylka? Jeho vznešené frkání vzbuzuje strach, ²¹v dolině hrabe nohama, rozjařen silou, má-li vytáhnout proti ozbrojencům, ²²vysmívá se strachu, neděsí se, před mečem se neobrací. ²³Toulec nad ním chřestí, blýská se kopí a oštěp, ²⁴s burácením se řítí po zemi, až se chvěje, nedá na nic než na zvuk polnice, ²⁵zařehotá, kdykoli polnice zazní, zdaleka větří bitvu, povelý velitelů a válečný ryk. ²⁶Rídí se snad sokol tvým rozumem, když vzlétné, rozprostře křídla k jihu? ²⁷Což se na tvůj rozkaz vznese orel, aby si vysoko udělal hnízdo? ²⁸Přebývá a nocuje na skále, na skalním útesu, nepřístupném místě. ²⁹Odtud vyhlíží pokrm, dodaleka hledí jeho oči. ³⁰Jeho mláďata střežají krev, a kde jsou skolení, tam je i on. “

Jb 40:4.5 „⁴Co ti odpovím, když jsem tak bezvýznamný! Kladu si na ústa ruku. ⁵Jednou jsem už promluvil a nevím co odpovědět, ba i podruhé, ale nemohu pokračovat.“

ÚT 9. srpna – V BLÍZKOSTI NAŠEHO OTCE

Iz 41:8-14 „⁸A ty, Izraeli, služebníku můj, Jákože, tebe jsem vyvolil, potomku Abrahama, mého přítele, ⁹tebe jsem vychválil z konců země, zavola jsem tě z odlehlých míst, řekl jsem ti: „Ty jsi můj služebník, tebe jsem vyvolil, nezavrhl jsem tě.“ ¹⁰Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížeš se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti. ¹¹Hle, budou se stydět a hanbit všichni, kdo proti tobě planou hněvem, budou jak nic a zahynou odpůrci tvoji. ¹²Budeš se hledat, ale nenajdeš ty, kdo na tebe dorážejí; budou jak nic, naprostá nicota, ti, kdo proti tobě válčí. ¹³Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici, pravím ti: „Neboj se, já jsem tvá pomoc.“ ¹⁴Neboj se, červíčku Jákože, hrstko Izraelova lidu. Já jsem tvá pomoc, je výrok Hospodinův, tvůj vykupitel je Svatý Izraele.“

ST 10. srpna – PLÁNY NEBESKÉHO OTCE

Jr 29:1-10 „¹Toto jsou slova dopisu, který poslal prorok Jeremjáš z Jeruzaléma přesídlencům, zbytků starších, kněžím, prorokům a všemu lidu, které přestěhoval Nebúkadnesar z Jeruzaléma do Babylónu, ²když musel odejít z Jeruzaléma král Jekonjáš, královna, dvořané, velmožové judští a jeruzalémští i tesaři a kováři. ³P oslal jej po Eleasovi, synu Šáfanovu, a po Gemarjášovi, synu Chilkijášovu, které vyslal Sidkijáš, král judský, k Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, do Babylónu. ⁴Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele, všem přesídlencům, které jsem přestěhoval z Jeruzaléma do Babylónu: ⁵Stavějte domy a bydlete v nich, vysazujte zahrady a jezte jejich plody. ⁶Berte si ženy, plod'te syny a dcery. Berte ženy pro své syny, provdávejte své dcery za muže, ať rodí syny a dcery, rozmnožujte se tam, ať vás neubývá. ⁷Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za něj k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj. ⁸Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Nedejte se podvádět svými proroky, kteří jsou uprostřed vás, ani svými věstci. Neposlouchejte své sny, které míváte. ⁹Prorokují vám klam v mém jménu, já jsem je neposlal, je výrok Hospodinův. ¹⁰Toto praví Hospodin: Až se vyplní sedmdesát let Babylónu, navštívím vás a splním na vás své dobré slovo, že vás přivedu zpět na toto místo.“

Ž 137:1 „U řek babylónských, tam jsme sedávali s pláčem ve vzpomínkách na Sijón.“

Jr 29:11-14 „¹¹Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. ¹²Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně, a já vás vyslyším. ¹³Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. ¹⁴Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“

ČT 11. srpna – OTCOVA VÝCHOVA

Žd 12:1-13 „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku průtěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev. ⁵Což jste zapomněli na slova, jimiž vás Bůh povzbuzuje jako své syny: „Synu můj, podrobuj se kázně Páně a neklesej na mysli, když tě kárá. ⁶Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.“ ⁷Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval? ⁸Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti. ⁹Naši tělesní otcové nás trestali, a přece jsme je měli v úctě; nemáme být mnohem víc poddáni tomu Otci, který dává Ducha a život? ¹⁰A to nás naši tělesní otcové vychovávali podle svého uvážení a jen pro krátký čas, kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti. ¹¹Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli. ¹²„Posilněte proto své zemlené ruce i klesající kolena“ ¹³a „vykročte jistým krokem“, aby to, co je chromé, docela nezchromlo, ale naopak se uzdravilo.“

Žd 12:14-29 „¹⁴Usilujte o pokoj se všemi a o svatost, bez níž nikdo nespátrá Pána. ¹⁵Dbejte na to, ať nikdo neproměšká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé. ¹⁶Ať nikdo není nevěrný a bezbožný jako Ezau, který prodal prvorozenství za jediný pokrm. ¹⁷Víte přece, že když se potom chtěl stát dědicem požehnání, byl odmítnut. Neměl už příležitost k nápravě, ačkoliv ji s pláčem hledal. ¹⁸Nestanuli jste jako Izrael před tím, co je hmatatelné: před ,hořícím ohněm, temnotou, mráкотou, bouří, ¹⁹zvukem polnice a před hlasem Božích slov, při němž posluchači prosili, aby toho byli ušetřeni. ²⁰Nemohli totiž snést slova výstrahy: ‚Dotkne-li se i jen zvíře té hory, bude ukamenováno.‘ ²¹Pohled na to, co viděli, byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: ‚Třesu se hrůzou a děsem.‘ ²²Vy stojíte před horou Sióne a městem Boha živého, nebeským Jeruzalémem, před nescetným zástupem andělů ²³a slavnostním shromážděním církve prvorozených, jejichž jména jsou zapsána v nebi, a před Bohem, soudcem všech, a před zesnulými spravedlivými, kteří již dosáhli cíle, ²⁴a před Ježíšem, prostředníkem nové smlouvy, a před jeho krví, která nás očisťuje, neboť volá naléhavěji než krev Ábelova. ²⁵Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví. Jestliže neunikli trestu ti, kdo odmítli tlumočnicka Božích příkazů na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe. ²⁶Jeho hlas tehdy zatřásl zemí, nyní však slibuje: ‚Ještě jednou otřesu‘ nejen ‚zemí‘, nýbrž i ‚nebem‘. ²⁷Těmito slovy naznačuje, že otřese vším stvořením a promění je, aby zůstalo jen to, co je neotřesitelné. ²⁸Budme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázni a úctou. ²⁹Vždyť ‚náš Bůh je oheň stravující‘.“

PÁ 12. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 35. kapitulu „Škola budoucnosti“ z knihy Výchova (Ed 301–309; Vých 176–180) a v knize Život naplněný pokojem text na stranách 253–254 (MH 470.471).

„Do života každého člověka přicházejí období silného zklamání a strachu – období, kdy je těžké uvěřit v Boží milosrdenství a kdy problémy tíží natolik, že si člověk přeje zemřít. V takových chvílích se mnozí odvracejí od Boha a stávají se otroky pochybností a nevíry. Kdybychom v těchto okamžicích pochopili záměry Boží prozřetelnosti, očima víry bychom uviděli anděly, kteří se snaží ochránit nás před námi samotnými a postavit nás na pevný základ. Tehdy by se v nás zrodila nová víra a nový život.“ (PK 162; OSU 62)

Otázky k rozhovoru

1. Ellen Whiteová říká, že „do života každého člověka přicházejí období silného zklamání a strachu“. Jak si ve vašem sboru všimáte druhých, když prožívají taková období? Jak se můžeme pro druhé stát zprostředkovateli naděje?
2. Uvažujte společně o aplikaci v části na úterý. Jakou změnu přineslo do vašeho života, když jste si vědomě připomínali Boží blízkost?
3. Přečtěte si v knize Jób kapitoly 38–41. Jak tyto texty představují Boha? Co vám v životě dává naději a povzbudí vás?
4. Naděje, která nás mění, přichází z nebe. To znamená, že se můžeme modlit i za to, abychom byli jeden pro druhého povzbuzením. Modlete se za ty, kteří ztrácejí naději, aby jim ji Bůh obnovil. Co můžete udělat pro ty, kdo prožívají těžké zkoušky a jejich naděje ochabuje?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

20:28